

YSTÄVÄKIRJE 2/2010

26.4.2010

Eero ja Pirkko Junkkaala
P.O. Box 585
Iringa
TANZANIA

eero.junkkaala@felm.org
pirkko.junkkaala@felm.org

+255 75420 5926 (Eero)
+255 75420 5906 (Pirkko)

Hyvät kirjeemme lukijat!

Suomen ennätyslumista talvea on käynyt hiukan kateeksi. On viime vuosina tullut niin vähän hiihdettyä, että nyt olisi voinut paikata laiminlyöntejä. Mutta toisaalta, ei näissä Tansanian oloissakaan ole valittamista. Pitkä sadekausi on loppunut. Sadeaikaankin auringon paistetta on riittänyt lähes joka päiväksi. Päivälämpötilat täällä Iringan korkeudella ovat olleet 25 asteen tienoilla. Vähitellen aamut ja illat viilenevät, kun päiväntasaajan etelänpuoleinen kylmä vuodenaika lähestyy. Viritellään takkaan tulta ja etsitään villasukkia jalkaan samaan aikaan, kun te nautitte kevätauringosta.

Meillä kävi vieraita

Meillä on ollut ilo pitää alkuvuodesta muutamia suomalaisia ystäviä vierainamme. Jo lokakuussa olivat ensimmäiset vieraat luonamme. Kotimaassa emme osanneet edes aavistaa, kuinka merkitykselliseltä tuntuukaan saada ystäviä kaukaa Suomesta tänne vierailulle. Nyt tiedämme! Saamme puhua suomea ja kaikki ymmärtävät, mitä puhutaan. Saamme kuulla ystäviemme kuulumisia Suomesta ja jakaa omia Tansanian kokemuksiamme. Kuljemme hetken samaa matkaa Afrikan taivaan alla ja tiedämme, että kun aikanaan palaamme kotimaahan, siellä on ainakin muutamia, joita kiinnostaa kuulla, millaista täällä loppujen lopuksi oli.

Yliopistollako lähetystyössä?

Minulta (Eero) kysellään aina joskus, mitä kaikkea Iringan Tumaini-yliopistossa opiskellaan. "Minun osastoni", teologinen tiedekunta, on tämän luterilaisen kirkon

omistaman yliopiston pienimpiä tiedekuntia, opiskelijoita yhteensä vähän alle sata. Osa on nelivuotisella diplomakurssilla, osa viisivuotisella bachelor-kurssilla. Molempiin sisältyy yksi vuosi käytännön harjoittelua. Edellisen voisi rinnastaa opistotason koulutukseen ja jälkimmäinen tähtää kandidaatin tutkintoon. Opinto-oppaassa sanotaan, että "teologian tehtävänä on pyrkiä tuomaan Jeesus Kristus tämän päivän maailmaan ymmärrettävällä ja sopivalla tavalla".

Teologisen tiedekunnan alla toimii counselling-osasto, jossa kolmivuotisella koulutuksella valmistuu terapian ja sosiaalialan ammattilaisia monenlaisiin neuvonta- ja koulutustehtäviin. Muita tiedekuntia ovat lakitieteellinen, taloustieteellinen sekä humanistinen tiedekunta. Viimemainitun alla on mm. seuraavia osastoja: informaatioteknologia, kulttuuriantropologia ja turismi, matematiikka, journalismi sekä yhteisön kehittäminen (community development). Kaiken kaikkiaan tässä yhdessä Tansanian nopeimmin kasvavista yliopistoista on lähes kolme tuhatta opiskelijaa. Koska Iringassa on Tumainin lisäksi kaksi muuta yliopistoa, valtion ja katolisen kirkon, opiskelijoiden suuri määrä näkyy lukukausien aikana katukuvassakin.

Mitä lähetystyötä tällainen yliopistossa opettaminen sitten oikein on? Se on kirkon tulevien pappien ja johtajien kouluttamista ja varustamista hoitamaan vaativia tehtäviään. Opiskelijoiden taustat ovat hyvin erilaisia ja pohjakoulutus kirjavaa. Vaikka monet ovat jo toimineet pappeina, heidän tärkeimmät vaikutteensa ovat voineet tulla amerikkalaisten tv-evankelistojen saarnoista tai edellisen sukupolven niukasti koulutetuilta maallikkosaarnaajilta. Raamattua opiskeltaessa käydään läpi myös monia hengellisen elämän suuria kysymyksiä, pohditaan papin roolia muuttuvassa maailmassa ja koetetaan hahmottaa afrikkalaisen kulttuurin ja elämänmenon erityispiirteitä. Kerron seuraavassa yhden tällaisen keskustelun.

Uskon peruskysymyksiä

Minua oli etukäteen valistettu, että tansanialaisten kristittyjen vahvimpia puolia ei ole sen käsittäminen, mitä tarkoittaa pelastuminen yksin armosta. Teot ja suorittaminen ovat sen verran verissä, että lahjana annettua pelastusta on hankala hahmottaa. Niinpä olen ottanut mainitun teeman esille opetuksessani aina sopivissa ja sopimattomissa tilanteissa. Niin kuin nyt eilenkin, kun edessäni oli nuorimman kurssin opiskelijaryhmä ja koetin selvittää, kuinka hyvät teot ovat tärkeitä, mutta niillä ei ole mitään merkitystä pelastumisen kannalta. Vain uskossa vastaanotettu armo merkitsee.

Olin selvittänyt asiaa eri tavoin parilla tunnilla, kun muuan opiskelija viittasi ja kysyi, miten on niiden laita, jotka eivät ole kristittyjä. Eivätkö hekään pelastu hyvillä töillä?

Eivät pelastu, vastasin, ilman uskoa Jeesukseen kukaan ei pääse taivaaseen. Keskustelu lainehti edelleen asiassa ja sen liepeillä ja vielä yksi opiskelija halusi kysyä: "Entä muslimit? Miten he pelastuvat?" Koetin kärsivällisesti kertoa saman asian vielä kerran.

Kotiin tultuani mietin, miten tämä teema väännettäisiin niin rautalangasta, että jokainen sen käsittäisi ja että se muuttuisi osaksi jokaisen henkilökohtaista uskon ymmärrystä. Hiukan lohdutti ajatus, että kaikkialla muuallakin maailmassa tämä uskon ja tekojen välisen ongelman oivaltaminen on kristityillä vähän hakusessa. Eikä asia meille suomalaisillekaan aina avaudu, vaikka siitä kuinka opetettaisiin.

Mieluinen kirjalahja

Olen aiemmin kertonut hienosta kirjalöydöstäni. Tanskalaisen lähetysjärjestön ylläpitämästä Soma Biblian (= Lue Raamattua) kirjakaupasta ostin viime vuonna kirjan Africa Bible Commentary. Tämä 1500-sivuinen koko Raamatun selitysteos, jonka kirjoittajina on yksinomaan afrikkalaisia teologeja, on luotettavaa Raamatun perusopetusta ja lisäksi siinä pyritään koko ajan peilaamaan tekstiä afrikkalaista taustaa vasten. Kirja on ollut minulle suureksi avuksi tunteja valmistaessani. Esiteltyäni kirjaa eri kursseilla vanhimman teologikurssin opiskelijat kysyivät kerran, olisiko heillä mitään mahdollisuutta saada itselleen tuota aarretta. Sen suomalaisittain mitättömän halpa hinta, noin 15 euroa, oli liian kallis heidän kukkarolleen. Sain järjestymään kirjan hankkimisen kurssin jokaiselle opiskelijalle. En ole koskaan nähnyt sellaista riemujuhlaa luokassani kuin tuotuani paikalle pinon uusia kommentaareja. Opiskelijat kiljuivat ilosta, alkoivat ensin onnitella toisiaan ja sen jälkeen jokainen vuorollaan tuli kädestä pitäen kiittämään minua. Lopuksi piti ottaa valokuva koko ryhmästä kirjojen kera. Vasta tuolloin oivalsin, että nämä tulevat kirkon työntekijät saivat ensimmäistä kertaa elämässään itselleen kunnollisen hakuteoksen. Siitä he voivat ammentaa koko loppuikänsä hyvää taustatietoa saarnoihinsa ja opetuksiinsa.

Kotona ja koulussa

Viimeisten kuuden kuukauden sadeaikana pihamiehellämme **Obialla** ei ole ollut työstä puutetta. Ruoho on kasvanut piha-alueellamme kohisten. Sen leikkaaminen fykalla on välttämätöntä, jotta käärmeet eivät pääsisi lymyilemään pihamaallemme. Puutarha ja kukkamaatkin vaativat paljon työtä. Yksi yllättävän suuri homma on myös roskien kerääminen. Tuulet tekevät parhaansa isoista puista putoavien oksien ja lehtien sekä muiden roskien levittämiseksi. Kuivaa puutarhajätettä tarvitaan kompostiin, mutta aika ajoin Obia polttaa kaikenlaista roskaa polttokuopassa. Viime viikolla hän kärräsi kotitiellemme maata ja tiilimurskaa, koska vuolaat sadevesivirrat olivat muovanneet jo

ennestään kivisen tiemme vaarallisen muotoon. Olemme viime kuukausina saaneet nauttia oman maan kaaleista, salaattista, paprikoista, tomaateista, porkkanoista, okrasta, kurpitsaista, vesimeloneista, papaijoista, guavista ja kaktuksen furahisha-hedelmistä. Banaanit menivät sen sijaan parempiin suihin... Tamarillot eli puutomaatit ovat vasta kypsymässä. Ensi vuonna aiomme kyllä kokeilla myös herneiden, papujen ja maissin kasvattamista.

Aidan eli **mama Gresin** työt kodissamme ovat moninaiset. Hän leipoo leipää kolmasti viikossa, keittää ruokaa, tiskaa, pesee käsin pyykin, siivoaa ja silittää kaikki pestyt vaatteet. Hän huolehtii myös, että meillä on puhdasta vettä juomiseen, ruokaan ja vihannesten ja hedelmien puhdistamiseen. Tuossa operaatiossa kraanavesi lasketaan tiiviin moninkertaisen kankaan läpi isoon saaviin, josta Aida päivittäin keittää (30 min.)

monta isoa kattilallista vettä. Vesi kaadetaan seuraavaksi suodattimeen, josta osa pullotetaan juomavedeksi jääkaappiin ja osa käytetään suoraan pömpelistä. Aidan kanssa aamulla meille saapuvat hänen puolitoistavuotias Gresi-tyttärensä ja tämän hoitaja 17-vuotias Jacklin. Pikkuinen on oppinut reilu kuukausi sitten kävelemään ja tätä nykyä hän liikkuisi vain juosten. Voi sitä riemua! Tahtoakin pikkuruksella tytöllä löytyy vaikka muille jakaa. Arvannette, että tämä hellyttävä pikkuihminen on valloittanut meidänkin sydämemme. On hyvä nähdä, miten hän saa huolenpidon lisäksi osakseen rakkautta ja hellittelyä, mikä ei ole ollenkaan itsestään selvää tässä maassa.

Iringan oppilaiden kanssa uurastamme (P) tätä nykyä erityisesti siksi, että he olisivat tämän lukukauden jälkeen valmiita palaamaan taas suomalaiseen luokkaan kotimaassa. Mwanzan oppilaat ovat taas juuri palanneet Suomesta Tansaniaan ja suomen kielen opinnot täällä jatkuvat taas kesäkuussa.

Mungu ni mzuri - Jumala on hyvä

Täällä autot julistavat. Aika monen auton perätuhdosta olemme lukeneet tuon lauseen. Olemme samaa mieltä, sillä olemme saaneet kokea Hyvän Jumalan huolenpitoa monin tavoin. Sitä toivotamme teillekin. Kiitos, kun saamme myös sulkeutua esirukouksiinne!

Tällaisin terveisin aurinkoisesta Iringasta

Pirkko ja Eero